

nemført i flere Finanslove —, at Halvdel-
 len af Udgiften, f. Eks. til Skinneomlæg-
 ningen paa den østjydske Længdebane,
 føres ind paa det ordinære Udgiftsbudget
 for Banerne og altsaa forringer Banernes
 Overskud, medens den anden Halvdel
 føres op som Udgift til Kapitalerhvervelse.
 Jeg mener i Virkeligheden, at der her er
 noget urimeligt. I Virkeligheden burde og
 bør man fastholde, at hele denne Udgift
 bør føres paa Statsbanernes ordinære Bud-
 get, idet der ikke ligger noget som helst
 nyt Anlæg eller nogen som helst Forstær-
 kelse af Statsbanernes Evne til at tjene
 Penge deri, at man, naar den ene Skinne-
 art er opslidt, lægger en anden, selv om
 den er noget tungere. Et andet Punkt er
 Udvidelser paa Stationsbygninger. Det vil
 man maaske hævde formelt er Kapitalan-
 læg; jeg maa imidlertid sige, at i det Øje-
 blik vi staa overfor et Budget, hvor vi
 ikke et eneste Øjeblik afskrive en eneste
 Øre — hvad man gør i alle andre Fore-
 tagender —, hvor altsaa Slid paa Stations-
 bygninger ikke afskrives, mener jeg, det
 er lidet rationelt og rigtigt, at man, naar
 man sætter en Kvist paa en Station eller
 lægger et Vigespor et andet Sted, straks
 opfører det som en Formueerhvervelse for
 Statsbanerne.

Jeg vender mig derefter til den sidste
 Post, hvor der maaske kan rejses Tvivl,
 om den Ændring, jeg har foreslaaet, er
 rigtig; det er med Hensyn til det rullende
 Materiel. Der maa jeg sige, at ganske vist
 er det rullende Materiel selvfølgelig en
 Formueforøgelse; men jeg gentager, at der
 findes ikke her paa dette Budget nogen
 som helst Form for Afskrivningen. Medens
 man overalt i private Aktieselskaber, naar
 de da ellers ledes fornuftigt og klogt, hvert
 Aar henlægger et vist Beløb til Afskriv-
 ning og til Amortisationsfond, har man
 aldrig gjort det for Statsbanernes Ved-
 kommende, idet Stationsbygninger, som
 maaske for længst ere nedlagte, glemte og
 gaaede ud af Sagaen, Mursten, som alle-
 rede ere muldne, maaske den Dag i Dag
 staa opførte som Aktiver for Statsbanerne.
 Derfor maa vi have Ret til at forlange en
 Art Afskrivning, og denne kunde ske ved
 at regne rullende Materiel, der er overført
 fragamle Linier til bestaaende Linier, som en
 løbende Udgift. Imidlertid, det sidste Punkt
 kan jo den højtærede Minister af formelle
 Grunde og med formel Ret maaske mod-
 sætte sig, men jeg gentager, at hvis den
 højtærede Minister og det høje Ting ville
 gaa ind paa det, at vi skulle lede vore
 Statsbaner fornuftigt, saaledes at det Over-

skud, der fremkommer paa Regnskabet,
 faktisk er et Overskud, altsaa tage Hensyn
 til Afskrivningen, vil det være rigtigt at
 føre det rullende Materiel over som en lø-
 bende Udgift.

Jeg har imidlertid ikke blot en formel
 Grund til at foreslaa det, nemlig den lette
 Irritation, som jeg ved, at mange ærede
 Medlemmer følte den Gang, de saa det
 ejendommelige Plusmageri, som General-
 direktoratet lavede ved at opføre Fribefor-
 dring, der intet indbringer, som Indtægt
 for Statsbanerne, mit Forslag er ikke blot
 et Svar paa denne lidt udæskende Hold-
 ning fra Administrationens Side . . . (*Min-
 isteren for offentlige Arbejder*: Det blev
 krævet af Finansudvalget!) . . . Ja, saa vil
 Finansudvalget sikkert nok kræve det gen-
 nemført saaledes, at de bogholderimæssige
 Regler skulle overholdes ikke blot her,
 men paa alle andre Punkter —, men jeg
 er ogsaa kommet frem med det af den
 Grund, at Staten bør sætte et godt Eks-
 empel for Kommunerne. Jeg antager, at
 vi ere i Færd med at slaa ind paa den
 Vej, den være nu god eller daarlig, at vi
 gennem en Art Kommune-Socialisme lade
 Kommunerne overtage, monopolisere Ret-
 ten til at frembringe Elektricitet og drive
 Sporveje. Under saadanne Forhold vil det
 være rigtigt, at Kommunerne have visse
 Regler for, hvorledes de skulle forholde
 sig, fremfor blot at nøjes med Haabet om,
 at det senere vil blive afgjort ved Lov.
 Jeg skal her henvise til, at i den engelske
 Kommunallov forlanges der ved elektriske
 Sporveje, at der skal ske visse Afskrivning-
 er hvert Aar, og at ganske bestemte Ud-
 gifter ikke maa afholdes af Kapitalbud-
 gettet, men at de skulle afholdes af det
 løbende Budget. Det kræves netop, fordi
 man ønsker, at det Overskud, som en saa-
 dan Sporvej giver, skal kunne ses rigtigt
 og klart og ikke være et fantastisk Over-
 skud, der dels kan vække enkelte Menne-
 skers Misundelse, dels kan gøre, at der
 stilles uforholdsmæssig store Krav, og dels,
 som sagt, kan bruges til Formaal, som ere
 Sporvejene uvedkommende. Det er af selv-
 samme Grund, det staa for mig saaledes,
 at der ogsaa for Statskassen er Grund til,
 at Statsbanerne stille sig korrekt paa det
 Punkt og sige: Vi ville ogsaa her have en
 anerkendt fornuftig Amortisation og for-
 nuftige Afskrivningsregler.

Jeg vil opfordre det høje Ting til at
 tage disse Tanker under Overvejelse. Jeg
 ved, at de ikke ere ny indenfor Folketin-
 get, og jeg ved, at der er mange ærede
 Medlemmer indenfor Finansudvalget; der